

on kaetud, ja ei jätta ka ühtegi pragu puu sees läbikatsumata. Röövikutest n'ad jagu ei saa, sellepärast elavad n'ad libliku munadeist ja tuppetest ehk weiksema lehtputtukatest. Kuuse-koi muneb suvel näituseks 600 kuni 800 muna. Kui neist kõikidest röövikud saaksivad, siis oleksivad meie kuuse metsad pea paljad raad, nagu lõunapoolse Euroopa maades ka sagedaste nähe. Aga tihane söök neid mune oma poegadega iga päew mittu tuhat ära ja hoiab sell kombel meie metsast hukkatuse eest. Niisama suur on tihase tulu aedades.

Grahv Bodzicki (ütle: Bodsiidski) juttustab: „Aastal 1848 oli lõpmata palju röövikuid minu puu-aeda siginenud ja seal kõik lehed nii ärasöönud, et paljad oksad järele jäiwad. Sügise panin ma miljonite laupa mune tähele, kellel karwane wari ümber oli ja kellega kõik tüwid ja oksad kaetud leidsin. Ma lasksin neid sealt suure fuluga ärakorjata, aga sain pea aru, et

inimeste käed selle nuhtluse wasta ühtegi ei saaksivad mõjuma ja minu ilusad puud wiist hukkatuse käte langema. Seal tulivad talwe poole suured tihaste parved minu aeda. Röövikute pesad kadusivad silmnähtawalt ära. Tõisel kewadel pesitasivad 20 paari tihased minu aias; suvel oli röövikute hulk jo palju weiksem, kui mullu, ning aastal 1850 oliwad weiksed sulgloomased kärnärud minu aia nii puhtaks kassinud, et minu puud nende abiga terve suwi otja kõige rohilisemas ehtes särasivad.“

Ka warblased on igapidi tulusad linnud, sest üksainus paar kannab oma poegadele nädalas läbikaudu 2000 röövikut, mis tosin odrapäid tõeste üles ei kaalu. — Näästad ja kuldnokkad hukkawad lõpmata palju rukkisid, tigu, wihmasid, kõikjugu röövikuid, rohutirtsusi ja tõukusi ära, ning kuldnokkad sööwad peale selle sagedaste ka karjaskäija elajate seljast kõik parmud ja kärbsed oma nahka. Nende